

Mythologia, Padoue, 1616 - 27 : Diane au léopard / au lion

2 médaillons

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 27 : Diane au léopard / au lion ; 2 médaillons, 1616

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7746>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination

- p. 132
- p. 140

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Credid

*Apidaes. si regi proceri statim ducens iudeas
Ces. & payes idortes egyptiorum.*

*Nullus erat aut licet Danaum genue Apidanenses
Arcades at soli fuerant olim : Arcades illi.
Qui Lunam superare ferunt se tempore annis.
Cum gladiis ederent d' sparsi in mortibus altis.*

Nam Thedorus paulo ante bellum quod
ab Hercule aduersus Gigantes gestum est, Lu-
nam praeunisse scribit libro vigesimo nono Ati-
lio Chius & Dionysius Chalcidensis in primo
summationis idem confirmantur. At Mina-
seus ait Proseleutum Orchomeni filium Arcadi-
bus imperasse: quod etiam affirmavit Duris Sa-
nius in libro quinto decimo resi Macedonica-
rum, qui inquit Arcadiam ab se, ac flumen
Orchomenum, à patre nominansse, vnde &
Muscas Arcades ante Lunam gerito: fuisse di-
xit, et scripsit Apollonii enarrator, qui etiam
Arcadesciplos vocatos fuisse proselenos [quasi
anti lunares dixerim] ab Aristotele scripsit.

Aiunt preterea Lunam ipsam esse comunitam,
qualis Bacchus ab antiquis singebatur, ut est in
hymno Orphie :

*καῦδιδε βατίσαια, ουρόποε, δία σκάνη,
ταυρόπεπο μένυ, τυττιδέπειονοςται.*

*Audi luna Dea, & clarissima luminis auctor,
Cornuta, & nollu incedens, que curva & alie-*

*Quam candem marem esse & feminam pu-
tauit idem, ut est in eodem hymno:*

αὐξανίμηλατρημένη, θύλας τε καρπονος.

Auct. & desciens : eadem quoq; feminam manū,

Huic sagittas tribuerunt phete, quam Cyn-
thiam à monte Deli celeberrimo & altissimo ap-
pellarunt, quo in loco Diana & Apollo nati cie-
duntur. atque Diana eadem est Luna, ut suo lo-
co explicabitur. Sic igitur sagittas illi tribuit
Horatius in tertio Carminum:

Tu curua recines lyra

Latonam, & celeris spicula Cynthia

Summo carmine.

Credere

*Εγιτθιοι, εις τον γαλεπην ειμαζειαι σεγην.
κηνεδοι λοιμος καταβοσκεται οργα δε
παχυν.*

*Κεισοτης δι, γέροντες επονοιον αιδη γυναικες
ηθανται θυνοντος; λεχθηδες.*

*O μηση, quibus ipsa gravem in concepit iram.
Nam morbus depascit oues, segetemq; pruna,
Orbanusq; senes naru. & sannia abortunt.
Mox parunt.*

Nam horum omnium facultas est Luna concessa. Scriptum reliquit Plutarchus in vita Arati, Diana imaginem admirabilem quandam fuisse apud Pellenenses: que ex teris quidem temporibus neglecta iacebat, at ubi a sacerdote efficeretur, neminem quidem respiciebat, sed omnum refugiebat intonsum in faciem. Illius enim aspectus non hominibus solum, quos dementes faciebat, erat formidabilis ac gravis: sed etiam arbores vel faciebat infestandas, vel fructus deiiciebat, quacunq; lata fuisset. Et Strabo lib. 12. C. 9

stabalim lanū fuisse Diana Persice scribit, ubi sacre mulieres illis pedibus super prima ambularent. Legem fuisse in Tanis scribit Herodotus in Melpomene, ut omnes Greci, qui manu a grecō appulissent, virginis Diana immolarentur, vel (ut alii maluerunt) precipites e quodum sublimi loco deicerentur. Alio id moris fuisse inquinat ut caput eorum percureretur, qui cum essent mortui, eorum capita in crucem tollebantur, que ali tamē humari putarunt. fuerunt qui putarint Tauricam illam Dianam Iphigeniam fuisse Agamemnoni filiam, de qua Diana tali refertur fabula à Pausania in posterioribus Eliacis. Fama est cito Alpheus amore Diana captus: ubi eque gratia, eque precibus se quidecum ad iuptias prohunc intelligeret, sit ad vim conuersus: at illa fugiendo insequenter Alpheum usque ad Letinos ad nocturnos choros protaxisit, ubi interesse Nymphae Iubibus confluuerat. Ibi Dea sibi suis que locis osse